

ОЕБС се брутално меша у унутрашње ствари Србије - рекао је јуче Небојша Стефановић, министар унутрашњих ствари и стварчица Србије, коме је ваљда у опису посла да будно мотри ко се све споља меша у унутрашње ствари у које се чак ни он не меша изнутра.

- У то се чак ни ја не мешам, као домаћин, а они се мешају, као гости. Па то нема смисла!
- рекао је, ваљда, Стефановић, човек који се ретко меша у свој поса, иако је дубоко унутар свих наших унутрашњих ствари, а верује да се и да једини зна унутрашње ствари премијера, па би могао да се зове унутрашњи министар премијера Вучића.

Тај ОЕБС, дакле, што је вероватно скраћеница од: Организација за Европску Будућност Савамале, рекао је да би поступање полиције у случају Савамала требало да брине све грађане.

- Какво поступање полиције! Па ми ту уопште не поступамо! ОЕБС се, дакле, брутално меша у унутрашње ствари у које се чак ни ми не мешамо! - ваљда би тако требало да изгледа поента министрове изјаве. Уз обавезан додатак: "Него ствар остављамо тужилаштву и надлежним органима..."

- А који јавни тужилац води случај? - питаће га логично новинари.

- Случај води јавни тужилац који је тајна!

- Како може јавни тужилац да буде тајни тужилац?

- Па може! И јавне куће су вам, рецимо, у називу јавне, али су углавном тајне...

- Аха! - уздахнуће новинари.

- Видите, обичај у правосудној пракси је да ако су извршиоци кривичног дела фантоми, онда и јавни тужилац мора да буде неки фантом - објасниће Стефановић мале тајне великих мајстора, мастера и доктора.

И министрова аутобиографија ће се гарантовано звати ОЕБС - Опус Епохалних Будалаштина Стефановића.

Трећина људи, наиме, ноћу проверава поруке на телефону, каже једно истраживање, али се испоставило да у оних две трећине људи који ноћу не проверавају поруке на телефону спада министар Стефановић, пошто би, ваљда, још у ноћи између 24. априла и 25. априла сазнао шта се дешава у Савамали.

Те је случај који би могао да реши и удувани бруцош дописног детективског курса Универзитета "Џон Незбит", постао афера невиђених размера, карактеристична по томе да је у питању наша унутрашња ствар у коју нико не сме да се меша. Па чак ни ми.

Дечја игра "Коларићу, панићу" настала у истоименој емисији која се емитовала 80-их година на ТВ Београд неодољиво је подсећала на случај "Савамала". У игри су учествовала два играча - узели би један дужи канапчић, везали га за прсте, а циљ је био да сваки играч преузме канапчић прстима, тако да када окрене руке на горе, облик који канап ствара у рукама буде пропорционалан и да се канап не одвеже. Када би се играчи извештили игра се могла играти у бесконачност уз креирање нових облика.

Игра је имала и своје стихове који су написани јер је аутор гарантовано предвидео случај "Савамала":

Коларићу, панићу,

плетемо се самићу,

сами себе заплићемо,

сами себе отплићемо;

Да се у то време појавио Небојша Стефановић, игра би се сто посто звала "Коларићу, Стефановићу", јер нема човека који се више пута у животу сам себе уплео, па онда сам себе заплео, али никако не уме да се расплете. Пошто му је заплитање ужа

специјалност.

(Данас)